

1. *Борисів Н.* Стереотипна газета / Н. Борисів // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 185.
2. *Г-т.* Криві усмішки НЕПО / Г-т // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 17.
3. Диктатура і демократія // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 280.
4. Історія партійно-радянської преси України. — К. : Вища школа, 1989. — 359 с.
5. *Касяненко Е.* Увагу на залізо / Евг. Касяненко // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 7.
6. *Лебедева В. Г.* Судьбы массовой культуры России. Вторая половина XIX — первая треть XX века / В. Г. Лебедева. — СПб. : Изд-во Санкт-Петербург. ун-та, 2007.
7. *Лісовий П.* Образки провінціального життя / Петро Лісовий // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 130.
8. *Лобач К. В.* Непмани на споживчому ринку України (20-ті роки) / К. В. Лобач. — К. : Інститут історії НАН України, 1994.
9. *Меллер В.* З приводу диспуа / В. Меллер // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 162.
10. *Овсеян Р. П.* История новейшей отечественной журналистики [Электронный ресурс] / Р. П. Овсеян. — М. : Изд-во МГУ, 1999. — 304 с. — Режим доступа: <http://evartist.narod.ru/text/54.htm>.
11. *Орлов И. Б.* Нэпман в массовом сознании 20-х гг.: мифы и реальность [Электронный ресурс] / И. Б. Орлов. — Режим доступа: / http://www.nivestnik.ru/2002_1/2.shtml.
12. Потрібний коректив // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 227.
13. Театри мусять бути пролетарськими // Вісти ВУЦВК. — 1922. — № 68.
14. *Трихрест М.* НЕП на Україні / М. Трихрест. — [Б. м.] : Наша книгозбірня, 1947.
15. <http://feb-web.ru/feb/litenc/encyclp/le9/le9—3091.htm>.

Надія Браїлян

ЖУРНАЛ «НОВА УКРАЇНА» (ПРАГА, 1922—1929 pp.) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО БІБЛІОГРАФІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПЕРІОДИКИ

Проаналізовано матеріали до бібліографії української періодики, опубліковані в журналі «Нова Україна» (Прага, 1922—1929). Виділено основні групи публікацій, які містять бібліографічну інформацію. Подано список часописів за місцем видання.

Ключові слова: журнал «Нова Україна», бібліографія, українська періодика.

Проанализированы материалы к библиографии украинской периодики, опубликованные в журнале «Новая Украина» (Прага, 1922—1929). Выделены основные группы публикаций, содержащие библиографическую информацию. Приложен список периодических изданий по месту издания.

Ключевые слова: журнал «Новая Украина», библиография, украинские периодические издания.

The materials for the Ukrainian periodicals bibliography, which were published in the magazine «Nova Ukraina» (Prague, 1922—1929), have been analyzed. The main groups of publications which contain bibliographic information have been singled out. A list of publications titles by the publishing geography has been given.

Key words: «Nova Ukraina» magazine, bibliography, the Ukrainian periodicals.

Укладання повної бібліографії української преси є одним із головних завдань, над яким працює Науково-дослідний інститут пресознавства Львівської національної наукової бібліотеки України ім. В. Стефаника. Це завдання ускладнюється, зокрема, тим, що впродовж 1920—1930-х рр. українська періодика видавалася у багатьох країнах світу чисельною українською еміграцією. Окрім того, у зазначений період фактично не велось цілісне бібліографування еміграційних українських періодичних видань, а деякі з часописів не збереглися до нашого часу. За таких умов особливої цінності набувають бібліографічні матеріали, опубліковані на сторінках пресодруків, чимало їх міститься й у журналі «Новая Україна».

Часопис «Новая Україна» почав виходити у Празі в березні 1922 р. і був задекларований редакцією як «безпартійний двохижневик», що містить статті «по економічних, культурно-просвітних та громадських питаннях». Редакція стверджувала, що, «стежучи за життям чужих народів і держав та об'єктивно розглядаючи становище на Україні», «Новая Україна» шукає засобів і форм відбудови рідного краю» (1922. — Ч. 1. — Обкл.). Організаторам видання вдалося згуртувати довкола нього «найширші літературні, наукові і публіцистичні сили» [2, с. 284], до яких належали, зокрема, Д. Антонович, Л. Білецький, М. Вороний, В. Гнатюк, К. Гриневичева, В. Дорошенко, А. Животко, Д. Ісаєвич, В. Левинський, С. Русова, В. Самійленко, В. Сімович, С. Черкасенко.

Редакції, яку очолювали М. Шаповал та В. Винниченко (з 1925 р. — М. Шаповал, Н. Григоріїв, М. Галаган), вдалося за ко-

роткий час перетворити журнал на «орган, що здобув признання й інтерес в широких колах українського суспільства, як на чужині, так і на українських землях» [2, с. 284]. Ще один дослідник української преси, Ю. Тернопільський, зараховував «Нову Україну» до «головних пресових органів української політичної еміграції в Європі» [4, с. 43].

Упродовж усього часу виходу журналу на його сторінках публікувалася значна кількість бібліографічних матеріалів української періодики у тій чи іншій формі: рецензії, анонси та анотації, списки надісланих до редакції чисел, реклама тощо.

Рубрика «Бібліографія» часто вмещувала анотації та рецензії на українські періодичні видання, зокрема, П. Б. (крипт. Павла Богацького [1, с. 291]) проаналізував перше число «Українського Студента» (Прага, 1922—1924), яке вийшло 1 травня 1922 р., і дійшов висновку, що це орган «з ясно-зазначеним завданням своїм, зо своїми діловито і серйозно трактованими основними питаннями свого життя», до якого «повинно прислухатись ціле студентство» (1922. — Ч. 4/5. — С. 51). Вихід ще одного студентського видання — «Вістника С[оюзу]. В[ідродження]. У[країнського]. С[тудентств]-а» — у березні 1923 р. у Празі привернув увагу К. Вороненка (псевд. Андрія Баб'яка [1, с. 107]). Автор відзначив «ліберальні, на пів-соціалістичні ідеї», пропаговані цим виданням, і висловив сумнів стосовно того, що часопису вдасться «відродити» українське студентство (1923. — Ч. 4. — С. 157).

Рецензії на українські видання друкувалися також під рубрикою «Серед книг і журналів» (згодом — «З журналів»). Так, відновлення виходу «Літературно-Наукового Вістника» у травні 1922 р. радо вітав Карло Коберський (1922. — Ч. 7. — С. 31—34), висловлюючи, однак, прикре розчарування задекларованою програмою журналу як вираженням «яркобуржуазного й вузького націоналізму» (с. 32). Об'єктом розгляду Павла Богацького (підп.: П. Б.) став і журнал «Українське Книгознавство» (Варшава; Подебради, 1922), перший в еміграції часопис «нової і маловідомої науки — «Бібліології» (1922. — Ч. 10/11. — С. 54—55).

У невеликій рецензії Ст. Н-ко «На чужині» зазначено, що перше число цього журналу «молодих літераторів-емігрантів» (вийшло у листопаді в Празі) має «характер більш місцевий», однак рецен-

зент висловлює упевненість, що коли редакції вдасться надати часопису «ширше значіння через дописи з інших держав», то він матиме цінність не лише літературну, а й історичну (1922. — Ч. 13/15. — С. 101).

У критичній рецензії без підпису п. н. «Преса, що навпаки перекоує» (1923. — Ч. 10. — С. 173—177) розглядалася поява у липні 1923 р. у Відні часопису «Нова Громада». Доволі нещадно покритикувавши як співробітників журналу, так і їхні публікації, рецензент дійшов висновку: цей часопис такий, «що навпаки перекоує», і радив усім «хто захворів на курячу сліпоту сменовеховства, прочитати цей журнал — як язиком злиже!» (с. 177).

Тижневик «Українське Життя», що виходив у Харбіні, був об'єктом розгляду не підписаного автора (1926. — Ч. 1/2. — С. 177—178). Відзначаючи, «з якими неймовірними труднощами доводиться вести свою працю видавництву цього єдиного на Далекому Сході українського часопису», рецензент підкреслював його значну роль «в житті далеко-східніх Українців» (с. 177) і висловлював сподівання, що при «допомозі місцевого українського громадянства» йому «пощастить усунути всі хиби, побороти всі перешкоди і певною ходою прямувати до своєї мети» (с. 178).

С. Д-ль (крипт. Спиридона Довгала [1, с. 137]) «з приємністю» відзначив появу бюлетеня студентської групи Празького відділу УПСР «Вартовий» у жовтні 1926 р., сторінки якого заповнені статтями «на живі теми сьгоднішнього дня» та «влучними хронікальними замітками», і висловив сподівання, що часопис спричиниться «до вироблення хисту писати в початкуючих товаришів» (1926. — Ч. 7. — С. 83).

В'їдливу критику автора, захищеного під псевдонімом Гри-маш, викликав вихід у Празі журналу «Нове Життя» (Маврюки. — 1926. — Ч. 3/4. — С. 145—146), творцями якого, на його думку, були «українські «сменовеховці». Усі публікації ч. 1/2 цього видання підписані криптонімами: Ант. П-ко, М., П. М., С. П-чук, лише одне прізвище вказане під добіркою «комуно-патріотичних» віршів — А. Павлюк, яке, однак, у змісті написано з помилками — А. Маврюк, що і послужило причиною до назви публікації та висновку автора, що «Маври й маврюки потрібні лише на певний час для брудної роботи» (с. 146).

Певна бібліографічна інформація про періодичні видання міститься також у деяких публіцистичних та оглядових матеріалах. Так, у статті Н. Яг. «Шукання шляхів» (1927. — Ч. 3/5. — С. 57—69) проаналізовано ідеологічну платформу Групи української національної молоді, опубліковану, зокрема, на сторінках видання Групи — журналу «Національна Думка» (Прага, 1924—1927), і досить детально висвітлено змістове наповнення цього часопису.

В оглядовій статті Т. О. «Українське студентство на західних землях та на еміграції» (1922. — Ч. 16/18. — С. 80—81) йшлося і про студентські видання, зокрема, зазначено, що «галицьке студентство має дві часописи «Наш Шлях» та «Молода Громада» (с. 80). Автор стверджував, що «українське студентство в ЧСР розвиває досить значну літературно-видавничу діяльність», а саме — «після смерті «Стернів» виходять далі «Український Студент», «Віхоть» та «багато інших, більш спорадичних органів» (с. 80). Він відзначав, що найбільш організованою є видавнича діяльність студентів у Подєбрадах, назвавши з періодичних органів «Українське Книгознавство», а «керманічами цього подєбрадського видавничого руху» проголосив «доцента Чередієва та студента Ільницького» (с. 80).

Про українську пресу Буковини довідуємося із допису Д. К. (крипт. Дениса Квітковського [3, с. 91]) «Під чоботом румуна» (1928. — Ч. 6. — С. 100—101), у якому автор із сумом констатував, що все українське на Буковині «притиснуто, все нищиться». Однак «поки що ще виходить, як тижневик «Боротьба» — орган соціал-демократичної партії». Двічі на місяць видавався у Чернівцях «орган національно-демократичної партії» «Рідний Край». Випускалися також «Хліборобська Правда» (під редакцією К. Кракалії) і гумористичний журнал «Жало» (с. 100).

Деякі бібліографічні відомості про пресу подають і хронікальні матеріали. Так, у «Хроніці Робітничого Університету» зазначено, що «з грудня УРУ почав видавати місячно свій орган» — «Вістник Українського Робітничого Університету» (Прага, 1927—1930). Наведено зміст першого числа, вартість передплати, зазначено, що для студентів вона дешевша, тощо (1927. — Ч. 12. — С. 72).

Під рубрикою «Хроніка», у повідомленні «В Українському Інституті Громадознавства» (1927. — Ч. 12. — С. 73), йшлося, зокрема,

про вихід чергового номера (№ 5/6) журналу «Суспільство» та повністю надруковано його зміст.

Замітка «Конкурс» під цією ж рубрикою інформувала про проведення конкурсу «графічного рисунку окладинки для часопису «Минуле України» (1926. — Ч. 1/2. — С. 167). Журі у складі Н. Григорієва, М. Галагана та В. Січинського розглянуло 10 надісланих робіт, першу і другу премію розділили між двома творами — М. Бутовича (Лейпциг) та С. Гординського (Львів), третю отримав твір М. Битинського (Прага). Премійовані роботи, а також ще два твори, відзначені членами журі, планували опублікувати у першому номері журналу «Минуле України», який сподівалися видати у Празі 1926 р., але часопис, хоч і був широко аносований в українській пресі, так і не побачив світ (швидше за все через брак матеріальних засобів).

На сторінках «Нової України» опубліковано декілька чисел «Бюлетеня Українського Громадського Видавничого Фонду» (1923. — Ч. 3—6) та перше число «Бюлетеня Українського Національного Музею-Архіву при Українському Інституті Громадознавства в Празі» (1926. — Ч. 1). Ці організації — Український громадський видавничий фонд та Український національний музей-архів — не завжди мали змогу друкувати свої невеликі бюлетені окремими виданнями, тож надсилали їх до редакцій українських часописів із проханням розмістити на своїх сторінках.

Випуски «Бюлетеня Українського Громадського Видавничого Фонду» здебільшого заповнювалися хронікою діяльності організації, у них постійно публікувалися переліки рукописів, запланованих до видання, і списки вкладників фонду. У ч. 4 надруковано також оголошення про підготовку до «Першої вистави книжкових друків і графіки у Празі», яка готувалася на березень—квітень 1924 р. (1923. — Ч. 11. — С. 220—221).

У першому і єдиному числі «Бюлетеня Українського Національного Музею-Архіву при Українському Інституті Громадознавства в Празі» йшлося, окрім організаційних справ, про наміри видавати при Інституті громадознавства журнал «Минуле України», присвячений «історії й культурі України» під редакцією директора Музею-архіву М. Галагана (1926. — Ч. 1/2. — С. 178). Тут опублі-

ковано заклик до українського громадянства з проханням надсилати до Музею-архіву матеріали, насамперед з історії визвольних змагань та української еміграції, а також пам'ятки «старовини і мистецтва» та відомості про українські пам'ятки, що «знаходяться в чужих державах» (1926. — Ч. 1/2. — С. 179). У виданні вміщено також «Перелік матеріалів, які поступили до Українського Національного Музею-Архіву при У. І. Г. до 1 січня 1926 р.», у якому зазначені, зокрема, збірка «таборових журналів літографованих і писаних 118», «манускриптів і инш. Матеріялів Редакції «Нова Україна» 225», те ж саме — редакції «Громадський Вістник» — 136; редакції «Український Студент» — 56; комплектів українських газет за 1917—1925 рр. — 142; поодиноких чисел газет за ці ж роки — 216. Інтерес для бібліографування української періодики становить і окремий список із 66 назв українських газет і журналів, комплекти яких зберігалися в Музеї-архіві.

Досить цінну інформацію для бібліографії української періодики містила рубрика «Книжки та журнали, надіслані до редакції» («Нові книжки й видання»). Із списків видань, поданих під нею, можна дізнатися не лише про вихід певних чисел того чи іншого часопису, а часто і про його зміст, напрям, видавців, редакторів та деякі технічні характеристики: обсяг, формат, вартість передплати, спосіб друку тощо.

Надзвичайно широке листування з обміном виданнями проводила редакція «Нової України» із українськими часописами різного спрямування у багатьох країнах і містах. Так, у списку отримуваних періодичних видань — літературно-науковий журнал «Промінь» (Чернівці), гумористичний «Будяк» (Львів), журнал мовою есперанто «Ukraina Stelo» (Коломия), кооперативний місячник «Зоря Кращого» (Кремінець на Волині). Чимало тут і заокеанських видань, здебільшого соціалістичного спрямування, як-от: «Робітниця» (Нью-Йорк), «Робітник» (Нью-Йорк), «Голос праці» (Вінніпег), «Західні Вісти» (Едмонтон), журнал для дітей «Промінь» (Вінніпег).

«Нова Україна» регулярно обмінювалася «свіжими» числами часопису із низкою редакцій у радянській Україні, зокрема, на її сторінках знаходимо відомості про журнали: «Літопис Українського Друку» (Харків); «Життя й Революція» (Київ); «Критика» (Харків);

«Більшовик України» (Харків); «Нова Генерація» (Харків); «Бюлетень Державного Видавництва України» (Харків); «Вістник Природознавства» (Харків); «Прапор Марксизму» (Харків), «Україна» (Київ) та ін.

Значна кількість і видань української еміграції у різних країнах Європи, серед яких: «Die Ukraine» (Берлін); «Тризуб» (Париж); «Український Інвалід» (Каліш); «Веселка» (Каліш); «Український Стрілець» (Відень) та більшість українських часописів, що видавалися на той час у Чехословаччині.

Загалом кількість назв періодиків, опублікованих під цією рубрикою, становить більше 60, усі вони вказані у *Додатку*, поданому у кінці статті.

У виданні постійно друкувалася реклама українських часописів, у якій зазначалися здебільшого напрям видання, його обсяг, формат, періодичність, вартість передплати, адреса редакції, іноді — склад співробітників, спосіб друку, наявність ілюстрацій тощо. Рекламні повідомлення «Нової України» часто містили цікаві заклики, в яких обґрунтовувалася необхідність придбати те чи інше рекламоване видання, акцентувалися його особливості, як-от: «Українці-есперантисти! Передплачуйте одинокий український літературно-науковий місячник в есперантській мові «Зоря України» «Ukraina Stelo» (1922. — Ч. 4/5. — Зворот обкл.); «Важно для читалень і Освітніх Товариств! Приймається передплату на бібліографічний журнал «Книжка», який подає докладно вістки про всі видання на українській мові не лише Галичини, але і заграниці...» (1922. — Ч. 6. — Зворот обкл.); «Читайте й передплачуйте одинокий багато ілюстрований двотижневик, часопис найбільш поширений між українською еміграцією в Європі й Америці: «Український Скиталець», орган військової еміграції земель З.У.Н.Р.» (1923. — Ч. 1/2. — Обкл.).

Повідомляючи про відновлення виходу у Львові журналу «Українське Пасішництво», редакція зазначала, що видання присвячене «головним чином практичному пасішництву» і багато ілюстроване (1922. — Ч. 2. — Зворот обкл.). Рекламуючи «найбільший... часопис Підкарпатської Русі» «Село» (Мукачево), висвітлювалося програму видання, яке було покликане стояти на сторожі «інтересів

сільського населення Підкарпатської Русі», надавати йому правні поради, об'єктивно відображати його життя і потреби (1922. — Ч. 6. — Зворот обкл.).

Коло видань, які заклиалося передплачувати, на сторінках «Нової України» дуже широке: крім українських видань Галичини, Буковини, Польщі та Чехословаччини, вказано газету українців на Далекому Сході «Українське Життя» (Харбін); низку часописів зі США та Канади, серед яких — «Америка» (Філадельфія), «Голос праці» (Вінніпег), «Канадійський Ранок» (Вінніпег), «Народна Воля» (Скrentон), «Народне Слово» (Пітсбург), «Свобода» (Нью-Йорк), «Українська Громада» (Нью-Йорк), «Українські Робітничі Вісті» (Вінніпег).

Отже, у журналі «Нова Україна» опубліковано значну кількість матеріалів до бібліографії української періодики. Ці публікації можна скомпонувати у такі групи: рецензії (надруковані переважно під рубрикою «Бібліографія»); статті, огляди, замітки іншої тематики, які містять інформацію про періодичні видання; бібліографічні списки часописів (під рубриками «Книжки та журнали, надіслані до редакції», «Нові книжки й видання»); рекламні публікації та заклики до передплати.

На сторінках «Нової України» зафіксовано 89 назв українських періодичних видань, які виходили упродовж 1922—1929 рр. Географія місць видавання цих часописів дуже широка — вона охоплює 10 країн на Європейському, Азійському та Північно-Американському континентах (Австрія, Канада, Китай, Німеччина, Польща, Румунія, СРСР, США, Франція, Чехословаччина), у яких зазначено 23 міста виходу (*див. Додаток*).

1. Дей О. І. Словник українських псевдонімів та криптонімів (XVI—XX ст.) / О. І. Дей. — К. : Наукова думка, 1969. — 560 с.
2. Животко А. Історія української преси / Аркадій Животко. — Мюнхен, 1989—90. — 334 с.
3. Романюк М. Квітковський Денис Васильович / М. Романюк // Українська журналістика в іменах : матеріали до енциклопед. слов. — Львів, 1995. — Вип. 2. — С. 91—94.
4. Тернопільський Ю. Л. Українська преса з перспективи 150-ліття / Юрій Л. Тернопільський. — Джерзі Сіті : В-во: М. П. Коць, 1974. — 176 с.

СПИСОК ЧАСОПИСІВ ЗА МІСЦЕМ ВИДАННЯ*

- Берлін** — «Die Ukraine» (3)
Відень — «Визволення» (3), «Нова Громада» (1), «Український Скиталець» (3, 4), «Український Стрілець» (3)
Вінніпег — «Голос праці» (3, 4), «Канадійський Ранок» (4), «Промінь» (3), «Українські Робітничі Вісті» (4)
Едмонтон — «Західні Вісти» (3)
Каліш — «Веселка» (3), «Український Інвалід» (3)
Київ — «Життя й Революція» (3), «Україна» (3)
Коломия — «Жіноча Доля» (3), «Ukraina Stelo» (3, 4)
Кременець на Волині — «Зоря Кращого» (3)
Львів — «Будяк» (3, 4), «Господарсько-Кооперативний Часопис» (3), «Громадський Вістник» (4), «Життя і Знання» (3), «Життя і Школа» (3), «Заграва» (3), «Земля і Воля» (4), «Кооперативна Республіка» (3), «Літературно-Науковий Вістник» (1, 3, 4), «Маски» (3), «Молода Громада» (2), «Молода Україна» (3, 4), «Молоде Життя» (3), «Наш Шлях» (2), «Нова Культура» (3), «Світ» (3), «Світ Дитини» (3, 4), «Смолоскипи» (3), «Стара Україна» (3), «Театральне Мистецтво» (3), «Українське Пасішництво» (3, 4), «Учительське Слово» (3, 4)
Мукачево — «Село» (4)
Нью-Йорк — «Робітник» (3), «Робітниця» (3), «Свобода» (4), «Українська Громада» (4)
Париж — «Тризуб» (3)
Пітсбург — «Народне Слово» (4)
Полєбради — «Українське Книгознавство» (1, 2, 3, 4)
Прага — «Буковина» (3), «Бюлетень Українського Громадського Видавничого Фонду» (5), «Бюлетень Українського Національного Музею-Архіву при Українському Інституті Громадознавства в Празі» (5), «Вартовий» (1, 3), «Вільна Спілка» (4), «Вільне Козацтво» (3), «Вістник С. В.У.С-а» (1), «Вістник Українського

* *Порядковий номер у дужках вказує на тип публікації про це видання: 1 — рецензія, 2 — стаття чи замітка не лише про видання; 3 — надіслані часописи, 4 — реклама; 5 — вміщені часописи.*

комітету в ЧСР» (3), «Вістник Українського Робітничого Університету» (2, 3), «Віхоть» (2), «Голос Соціаліста» (4), «Минуле України» (2), «На чужині» (1, 3), «Національна Думка» (1), «Наш Край» (3), «Наша Спілка» (3, 4), «Нове Життя» (1), «Соціалістична Думка» (3), «Стерні» (2, 4), «Студентський Вістник» (3), «Суспільство» (2, 3, 4), «Український Студент» (1, 2, 3, 4)

Скрентон — «Народна Воля» (4)

Станиславів — «Книжка» (3, 4)

Ужгород — «Наша Земля» (3), «Пластун» (3)

Філадельфія — «Америка» (4)

Харбін — «Українське Життя» (1, 3, 4)

Харків — «Більшовик України» (3), «Бюлетень Державного Видавництва України» (3), «Вістник Природознавства» (3), «Критика» (3), «Літопис Українського Друку» (3), «Нова Генерація» (3), «Прапор Марксизму» (3), «Червоний Шлях» (3)

Чернівці — «Боротьба» (2), «Жало» (2), «Промінь» (3, 4), «Рідний Край» (2), «Хліборобська Правда» (2)

Щепйорно — «Релігійно-Науковий Вістник» (3)

Юрій Костик

МАТЕРІАЛИ ДО НЕКРОПОЛІСТИКИ І ПРОСОПОГРАФІЇ НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ «НЕДІЛЯ» (Львів, 1928—1939 рр.)

Досліджено біобібліографічні матеріали, друковані у часописі «Неділя» (Львів, 1928—1939), як одне з основних інформативних джерел до вивчення історичних, політичних та культурних процесів у Галичині міжвоєнного періоду.

Ключові слова: *періодика, некролог, просопографія, біобібліографістика, Галичина.*

Исследовано биобиблиографические материалы, напечатанные в газете «Неделя» (Львов, 1928—1939), как один из основных информативных источников для изучения исторических, политических и культурных процессов в Галиции межвоенного периода.

Ключевые слова: *периодика, некролог, просопография, биобиблиографистика, Галиция.*